Ludas Matyi

II. ÉVFOLYAM 34. (66.) SZÁM. BUDAPEST, 1946 SZEPTEMBER 1.

SZATIRIKUS HETILAP

1 FORINT

Ludas Matyi: Drózdy úr, holdvilág van, kapufélfa van, revolver van, mikor hajtja végre magán a saját halálos ítéletét?

Drózdy Győző: Nyugodtan hazamehetnek. Életfogytiglanra változtattam.

Expressz pásztorlevél a miniszterelnökhöz

(Mindszenty József bíboros-hercegprímás az „Új Ember" című hetilapban válaszolt a kormánynak a papsághoz intézett felhívására. Kár, hogy nem a Ludas Matyi-ban válaszolt, mert ezt írhatta volna):

NAGY FERENC
miniszterelnök úrnak,
Budapest

Esztergom, 1946 Nyilas hava.

Hivatkozva Demokrataságodnak a papsághoz intézett felhívására, van szerencsém kifejezést adni főpásztori meglepetésemnek.

A magyar kormányok eddig a papsághoz intézett kívánságaikat mindig főpásztoraik útján küldték címzetteknek. Eddig csupán Szálasi sértette meg a jó modort e téren. De le is vettem róla a kezem. Nem tettem érdekében egy lépést se a népbíróságon. Nemcsakhogy ajánlólevelet nem adtam neki, mint néhai miniszterének, Budinszkynek, de még csak ajánlólevelezőlapot sem kapott tőlem ez a jómodortól elrugaszkodott ember.

A másik meglepetést a felhívásnak az a része okozta, amelyben Demokrataságod kormánya bizonyos vádakat emel ellenünk. Nem is értjük, hogy tűrheti ezt a gazdasági rendőrség, amely a stabilizáció óta minden emelést oly éberen ellenőriz? Bezzeg, ha a néha kissé politizáló papok lefogásáról van szó, nem ilyen tétlen a rendőrség. Lásd Kiss Szaléz, Szólás páter, a régi híres pogrómai katolikus főpapról, Zadravetzről nem is beszélve.

A felhívás tőlünk várja híveink szimpátiájának felkeltését a demokrácia és kapcsolt részei iránt. Hát nem tették ezt meg már egyes papjaink eddig is? Kiss Szaléz nem erre oktatta diákjait szabadkézirajz és szabadkézigránát-óráin? — Mégis folyton támadják iskoláinkat. Egyesületeinket is sorra eltörlik a föld színéről. A KALOT-szervezetek ifjúsága már hetek óta a föld alatt kénytelen folytatni lelki- és fegyvergyakorlatait. A falusi KALOT-bálak pankrációs ájtatosságait is minduntalan megzavarja a rendőrség.

Lehet ezekután kívánni tőlünk, hogy a demokráciára lelkesítsük híveinket?

Mindazonáltal a fenti sérelmeink orvoslást nyernek, az együttműködésre készen állunk.

Ebben a reményben zárom szerény pásztorlevelemet és maradtam a volt fasiszták hatóságelőtti védelmére mindenkor kész

híve

Mindszenty József s. k.

Megfelelő embert a megfelelő helyre!

— Ez nem tej, ez moslék! Nekem elhihetik, én 30 éve dolgozom a szakmában.

Ezt már nem lehet kibírni

— Felháborító! A Kéményseprőben 8 forint helyett 12-ért adják a rántottcsirkét.

Disztingváljunk!

— *Higyje el, uram, két dolog van a szívemhez nőve igazán. A kutyám és feleségem.*

— *Talán megfordítaná a sorrendet.*

— *Csak hagyja. Maga még nem látta a kutyámat.*

Hídvéghy Ferenc: A DRÓZDY ESKÜJE

(Drózdy és Kossa izgalmas parlamenti párharcának epilógusa

Megesküdt a Drózdy,
Kit öten is fognak,
„Esküszöm az égre,
Az ég Istenére,
Bántani nem foglak!"

Megesküdt a Drózdy,
Páran már szipognak,
„Esküszöm Sulyokra,
Holdra, csillagokra,
Bántani nem foglak!"

Megesküdt a Drózdy,
Sokan térdre rogynak,
„Esküszöm mindenre,
Utolsó ingemre,
Bántani nem foglak!"

Pisztolyt ránt a Drózdy...
Többen felzokognak,
De Drózdy csak legyint
S megesküszik megint:
„Bántani nem foglak!"

Megesküdt a Drózdy:
„Ne félj el nem doblak
S mert rémesen reszketsz,
Esküszöm, ha esketsz,
Bántani nem foglak!"

Megesküdt a Drózdy
S megtartotta szavát:
Holdvilágos éjen,
Pisztollyal kezében.
Nem bántotta — magát

„Éljek!" — mondta Drózdy.
Szavai harsognak
És a hangja főző:
„Ugye mondtam Győző,
Bántani nem foglak!"

Beszéljünk finoman!

Úton-útfélen, de még a parlamentben (még a parlamentben!!) is azt tapasztalja az ember, hogy nem beszélünk finoman embertársainkkal. A finom beszédnek nem feltétele a nemes érzés, csak a jóízlés! Bármit bárkinek megmondhatunk, ha szerencsés formába öltöztetjük mondanivalóinkat, ha gondunk van rá, hogy megválogassuk kifejezéseinket. Persze nem mindenki rendelkezik azzal a bő szókinccsel, amely a finom beszédet minden helyzetben lehetővé teszi. Hogy segítségére legyünk az arra rászorulóknak, alábbi leckéinkben útmutatással szolgálunk.

Vegyük elsőnek például a villamoson oly gyakran hallható felszólítást: *„Menjen a fészkes nyavalyába, maga hülye!"*

Szószedet:

Menjen . . . . . Ez a szó abszolút szalónképes, de ha finoman akarunk beszélni, mondjuk inkább így: szíveskedjék távozni.

A . . . . . . névelő. Használata mindig megengedett.

Fészkes . . . . . Fészke a madárnak van. Az, hogy „fészkes", a madár jellemző tulajdonsága. A fészek a madár otthona.

Nyavalya . . . . A nyavalya tulajdonképpen betegség, speciálisan a rángógörcs népies neve. Latin nevén vitus celebricus.

Maga . . . . . Mutatónévmás. Használata ajánlható.

Hülye . . . . Hülye az, akinek agybeli képességei minimálisak, de orvosi ápolásra nem szorul.

GYAKORLAT: Menjen a fészkes nyavalyába, maga hülye! — Szíveskedjék eltávozni a madár otthonával kapcsolatos vitus celebricusba, maga orvosi ápolásra nem szoruló szerény agyműködésű!

Vagy vegyünk egy enyhébb példát, ezúttal a parlamenti tudósításokból: *„Maga rohadt, piszkos csirkefogó!"*

Szószedet:

Maga . . . . . Használható szó, de emelkedettebb alkalmakkor (tehát parlamenti viták során is) mondjuk így: ön.

Rohadt . . . . . Szerves anyagok (gyümölcs, ember stb.) rohadása a sejtek és szövetek felbomlásának következménye.

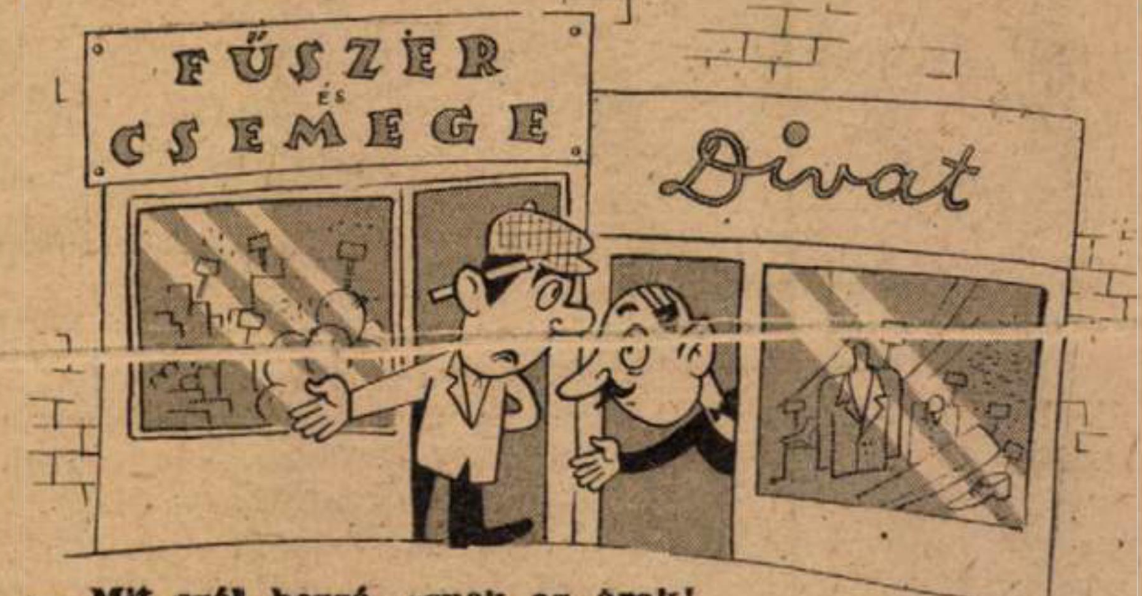
Piszkos . . . . . A tiszta holmi, használatának következtében piszkossá lesz. Piszkos az, ami tisztításra szorul.

Csirkefogó . . . . Az, hogy valaki egy csirkét fog, nem sértő ránézve. A félreértés elkerülhető, ha valamelyik szerencsés szinonim kifejezéssel élünk.

GYAKORLAT: Maga rohadt, piszkos csirkefogó! — Ön a sejtek és szövetek felbomlásának következményeit magán viselő, tisztításra szoruló olyan férfiú, aki egy szárnyas baromfit tart a kezében!

Tabi László

Gazdasági helyzetkép

— Mit szól hozzá, esnek az árak!
— És ezt nevezik stabilizációnak!

Vége a komédiának!

Hosszas húza-vona után ismét Hont Ferenc kapta meg a Madách-színházat.

A POLGÁRMESTER ÚR HANGJA: Mondottam ember küzdj, és bízva bízzál!
HONT ÁDÁM: A tőkével vajjon mi lesz Uram?

Noha békeküldöttségünk Párizsban mindent elkövet a magyar álláspont védelmére, Balogh páter mégis sorozatosan beleszól az Ewatt-ügybe, a Masaryk-ügybe, szóval a diplomáciai kar ügyeibe. Mert úgylátszik

a páter minden karban szanál

Nyilatkozik a miniszter:

Lesz minden bőven!

— Saját nyálcsurgatónktól —

Régi fájdalma lapunknak, hogy a közellátási miniszter mindig a napilapok részére nyilatkozik. Munkatársunk most felkereste és arra kérte őt, hogy szokásától eltérően, a Ludas Matyi olvasóival közölje: mit várhatunk a legközelebbi hónapoktól.

A miniszter a következő nyilatkozatot tette:

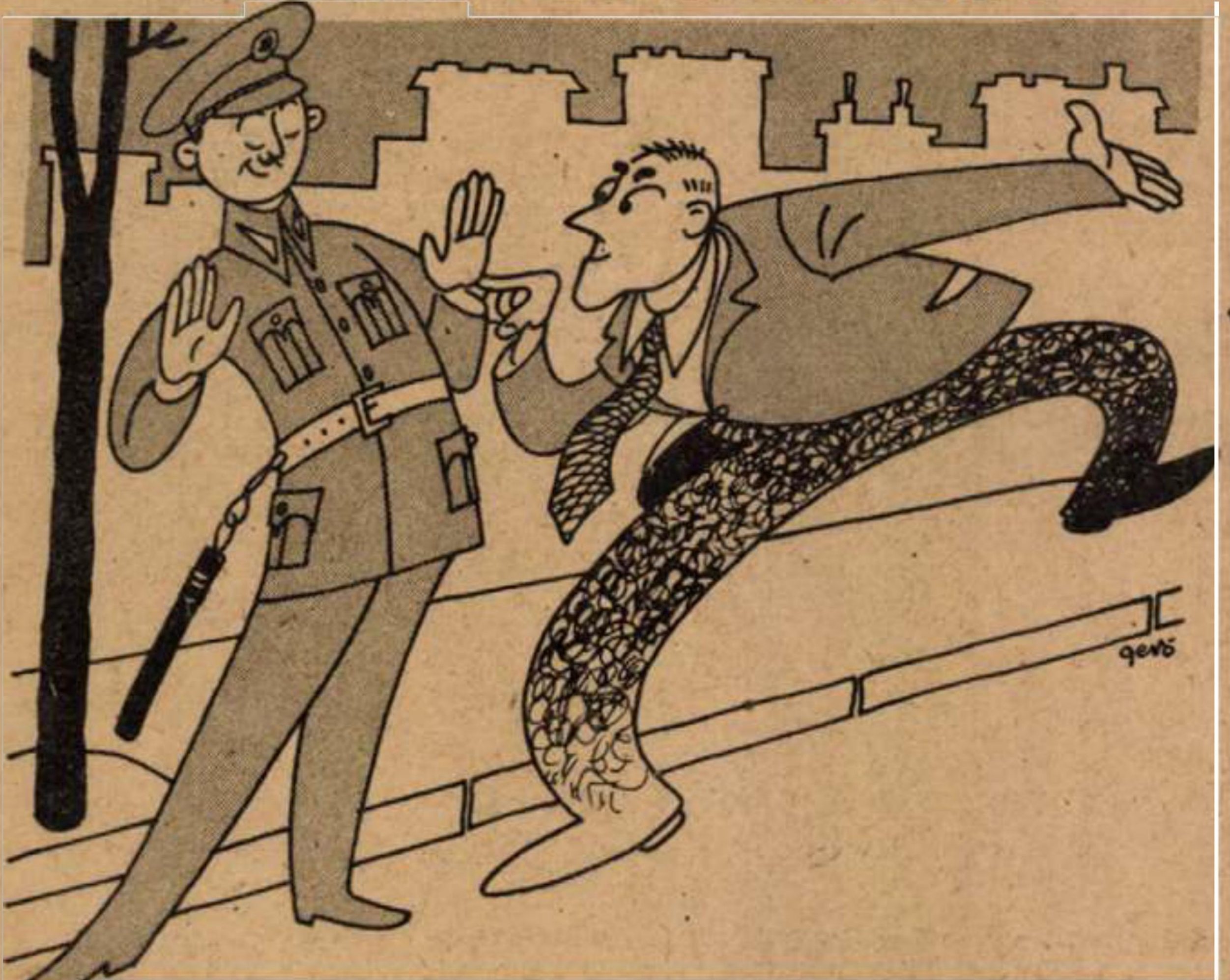
— Mindenkit megnyugtathatok. Szeptemberben, **ha** az Indokínából megrendelt 620 vagón libamájpástétom megérkezik, megkezdhetjük a rendszeres libamájpástétomosztást. Még örvendetesebb az, hogy **amennyiben** a Tibetből megrendelt 300 tonna köménymag megérkezik, megkezdhetjük a rendszeres sóskifli-osztást. Nem csinálok titkot abból, hogy **azesetben**, ha a Honoluluból vásárolt 920 vagón mézescsók megérkezik, minden dolgozó hetenkint 2 cvikipuszit kap. Valószínűleg már októberben minden terhes anyának adhatunk egy-egy szájharmónikát. Távolabbi terveink: bajuszpedrő a 6 éven aluliaknak, négykerekű bicikli a 90 éven felülieknek, megkülönböztetőjel az ikreknek.

— Zsír és cukor lesz? — kérdeztük.

A miniszter mosolyogva kérdezett vissza:

— Mi vagyok én? Jós?

Nem érdekes!

— Biztos úr, jöjjön gyorsan! Itt a sarkon feketén árulják a cigarettát!

— Köszönöm uram, de éppen most váltottam ki a dohányjegyemet.

Levél Mohusekhez

Tisztelt Mohusek úr!

Amikor 1944 tavaszán be méltóztatott költözni a szomszédságomban kiigényelt zsidólakásba, bemutatkozó látogatása alkalmával közölte velem, hogy a németek holtbiztosan megnyerik a háborút. Ugyanez év őszén Mohusek úr elárulta feleségemnek, hogy a csodafegyver bevetése csupán órák kérdése, ez fix, elintézett dolog, Sinkovitstól hallotta, akinek a veje egy házban lakik a német követség egyik altisztjével. Az ostrom alatt Mohusek úr diszkréten közölte anyósommal a pince egyik félreeső zugában, hogy legyen nyugodt, a gettót felrobbantják. 1945 februárjában Mohusek úr megsúgta nekem, hogy nem kell idegeskednem, a német és nyilas felmentő sereg már itt van Budapest közelében, hamarosan minden „rendbejön". Később Mohusek úr diszkréten elárulta apósomnak, hogy napokon belül kikiáltják a proletárdiktatúrát és irtózatos polgárháború következik, jó lesz, ha megfelelő mennyiségű élelmiszert tartalékolunk. Még később — egész diszkréten! — elárulta nekem, hogy az amerikaiaktól ukáz jött, ne merjük kivégezni a háborús bűnösöket, mert nagy baj lesz. Mohusek úr az idők folyamán sok mindenről tájékoztatott egész diszkréten engem és a családomat. Öntől tudtuk meg, hogy a zsidók virslit csinálnak a megölt keresztény kisgyerekekből, ön árulta el teljes diszkréció mellett, hogy a Kossuth-híd egyik pillére éjszaka megrepedt, a koalició felborult és az ön jólértesültsége révén tudtuk meg, hogy Rákosi Mátyást nem engedték be az amerikaiak és így a szerencsétlen államférfi Párizsban várja meg a küldöttség visszaérkezését. Legutoljára Mohusek úr akkor járt nálunk, amikor — ismét teljes diszkréció mellett, — közölte, hogy az UNRRA nem ad Magyarországnak segítséget és az amerikaiak csak igérik a nyugaton lévő arany visszaadását, de meg nem kapjuk soha. Azután Mohusek úr elmaradt tőlünk, egész váratlanul és indokolatlanul és azóta sem láttam. Drága jó Mohusek úr, könyörögve kérem, ne tegye ezt velem. Ezt nem teheti velünk, a családommal, öreg apósommal, gyermekeimmel! Mohusek úr, bizunk a forintban, örülünk a stabilizációnak, de tökéletes megnyugtatásunkhoz még hiányzik az ön diszkrét jólértesültsége. Jöjjön el, édes Mohusek úr, árulja el egész diszkréten, hogy a forint rossz, a forint humbug és napokon belül újra kezdődik az infláció. Jöjjön el, édes Mohusek úr, árulja el a legnagyobb titokban, hogy nem igaz, a valutázók nem adtak be egy dollárt sem a Nemzeti Bankba, a forintnak nincs fedezete és az egész svindlit a Baloldali Blokk találta ki. Jöjjön el, gyönyörű Mohusekem, a feleségemmel már megbeszéltük, hogy bizalmas közlései után azonnal betesszük az első ötforintost a takarékba. Epedve várjuk és addig is

szívélyesen üdvözlöm

U. i. Megállj, piszok, azért egyszer mégis a fejedre ütök.

Fenti.

Olvasson aktuális klasszikusokat!
Jobb könyvüzletekben kapható!
Miltón: **AZ ELVESZETT PARADICSOM**

Akárcsak a felnőttek...

— *Mit csináltok, gyerekek?*

— *Békekötést játszunk, Marika a béke és mi most megkötjük ötet...*

Beszélgetés a parlament folyosóján

— Mit gondolsz, miért ment ki Sulyok a teremből Drózdy beszéde alatt?

— Egyszerű. Mialatt benn Drózdy elvetette a sulykot, kint Sulyok elvetette a Drózdyt.

Arra kíváncsiak honfitársak, hogy ha úgyis kisebb bizottságok döntenek a magyar békéről, a nagy párisi békekonferencia miért veszi elő minden hétfőn, szerdán és pénteken Magyarország ügyét?

Hát majd megmagyarázom!

János gazda Pestre jön, magával hozza eddig beszolgáltatott búzájából összegyüjtött 400 forintját és beteszi egy nagy bankba, ahol betétkönyvet kap róla.

Egy óra mulva visszamegy a bankba és kikéri a pénzt. A pénztáros négy ropogós 100 forintost fizet ki neki. János gazda minden oldalról megszemléli a százforintosokat, azután így szól:

— Na jó, most itt hagyom!

— Hát akkor miért kérte ki? — kérdi dühösen a pénztáros.

— Azért, — mondja gazduram ravaszul, — mert látni akartam, hogy megvan-e még.

Azt kérdezik, polgártársak, Drózdy képviselő úr, aki a Kossa elleni interpelláció beterjesztésekor azt mondta, ha vádjai nem bizonyulnak valónak, egy holdvilágos éjszakán főbelövi magát, hogy lehet még mindig életben.

Ezt is megmagyarázom!

Bikkmakkfalvy és Felvágóssy amerikai párbajt vivnak. A sors kiszámíthatatlan akaratából Felvágóssynak kell főbelőnie magát.

Meghatottan búcsúzik barátaitól, majd visszavonul, hogy megöngyilkolja magát.

Két perc mulva ragyogó arccal robog ki az ajtón, amin az imént eltűnt és diadalmasan barátai felé kiált:

— Gratuláljatok. Nem találtam el magam!

Csak egy borbélyperc!

Jékely: Parancsolja a szakállát levágatni?
Kolosváry: Szakáll nélkül menjek a kivégzésemre?
Jékely: Ne féljen semmit, addig újra kinő a szakálla.

Minden relatív

— Hallom, itthon a fia, Libucka néni...

— Igen. Tizenkét év után kieresztették Vácról, mint jómagaviseletű rabot.

— Büszke lehet Libuckáné, hogy ilyen derék fia van...

Prónai András Mihály levele a hercegprímáshoz

Monsz'nyor, bocsásson meg a fiatalembernek, ki e sorokat írja, mintegy sietve és hajadonfővel, bocsásson meg a vakmerő és szokatlan szárnyalásáért, de ama gombaszögik és herczegek óta, kiket legutóbbi soraim súroltak (mert nyelvében él a nemzet s ha szép a szárnyalás, hát nyalni szárny nélkül is lehet s — *tut rezervé* — épp ez bizonyítja, hogy költő lennék, vagy mi a nyavalya), Ószentséged sem kerülheti el, hogy nyelvem hegyére vegyem, már csak a szárnyalás mián is.

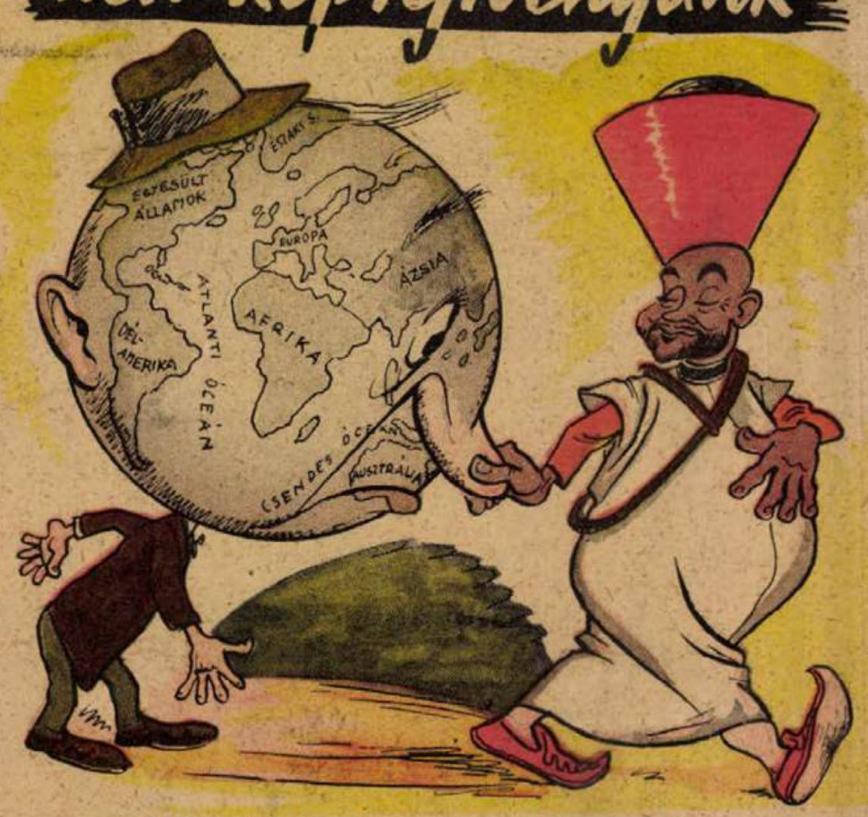
De mért is ne folytatnám sorozatos melléfogdosásaimat azon, ki — *primusz inter páresz* —, midőn az ország *(e more pátria)* hallgatott, elsőnek emelte fel szavát az üldözöttek védelmében fajra és felekezetre való tekintet nélkül (méltóztatik ezt érteni), mindössze ahhoz ragaszkodván, hogy tényleg és defakto nyilasok legyenek. S ki szárnyalhatna ez ügyben, ha nem én, kinek gall eredetét egyre nehezebb kétségbevonni.

Ezt, csak ennyit akartam, Monszenyőr, én, a Prónai, az András, ki nevek dolgában úgy lett eleresztve, hogy a Kincses Kalendárium is megirígyelhetné s ki nem szeretné, ha e levele hízelgésnek tűnne, amikor tényleg az. *Le kok e malad,* a kakas beteg — mondta nekem a nagy Viktor, aki félig-meddig Hugó volt (s higyje el, Monszenyőr, nem az én hibámból), ezt mondta ő NEKEM s engedtessék meg úgy éreznem, hogy huszonöt pásztorbotot érdemeltem volna, ha ez üzenetről jelt nem adok.

S e jelben hadd maradjunk továbbra is Pfüméltóságodnak morganatikus házasságából származó lelkigyermekei:

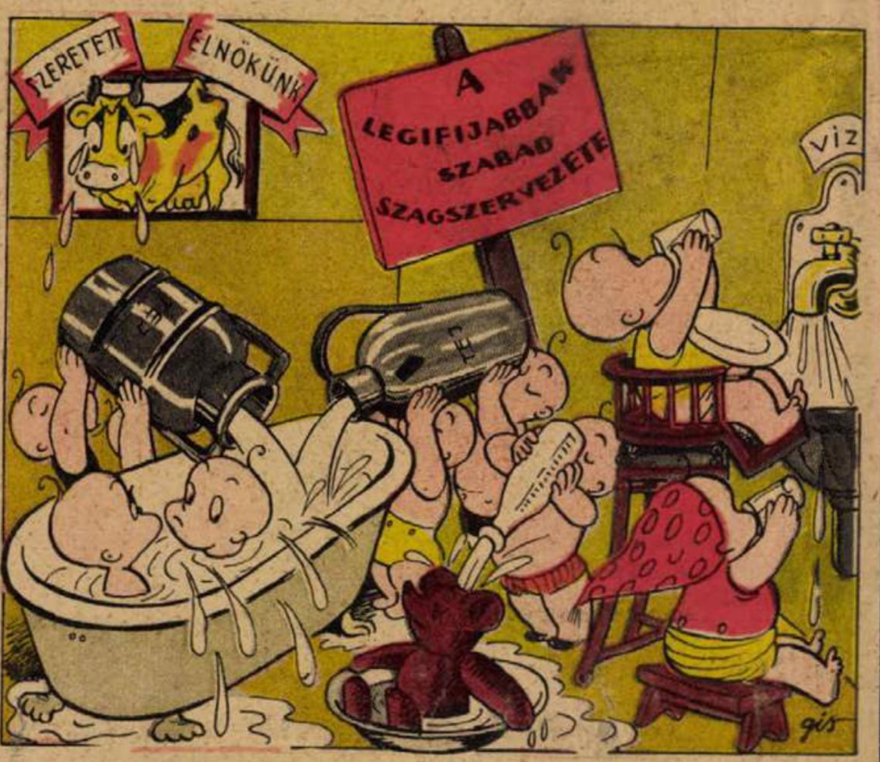
Prónai Mihály András

Heti képrejtvényünk

Mit csinál a jeruzsálemi Főmufti?

Tiszta vizet a pohárba!

A LEGIFIJABBAK A PESTI TEJET FÜRDÉSRE HASZNÁLJÁK ÉS INKÁBB VIZET ISZNAK, MERT ABBAN LEGALÁBB NINCS TEJ.

A 7 legszomorúbb vicce

— Végre! egy jó hír, Kacsirek úr! Olcsóbb lett a világháború!

— Hogyhogy?

— Leszállították az ablaküveg árát!

Taszajtó Nagy Gergely esete az eltünt tojással

— Mi van má megen, marha lilek?

— Hadd el, te Péter, eetünt a cukor.

— Emmán baj, mivel iszod maj eztán a téját?

— Szárazkalbásszal. Úgy még jobb is. Csak azok a precedencs pestijek óbégatnak, meg a Piros, mer ü abszolut nő, ismerheted Péter. Gyüvök haza hetfün, hát nem eekezd nekem jajgatni, hogy na vín marha, vígünk van, eetünt a cukor. Mondok észné légy Piros, ha nehezedre esik is, minek neked a cukor. Aszongya tuggya a jófene, de biztos fő tunnám valamire használni, minek is mentem feleségü ijjen energikus emberhön, aki nem tud a felesiginek egy félmázsa cukrot szerezni. Nem teszen az egy ötést se Piros, mondok, maj segítünk rajta. Oszt hogyan, vín marha, mongya ü. Úgy, mondok, hogy maj kimenek a gyesznóólba alunni, amíg te turáztatod a szádat. Úgy is törtint. Igenám, de másnap megen eekezd óbégatni a Piros, hogy na Gergely, most osztán meg vagyunk lüve vígkippen, eetünt mán a tojás is. Mondok ne csüggeggy Piros, mondd csak el nyugottan a tényváladékot, honnét veszed, hogy eetünt a tojás, ejsze ott van kétszáz darab a garabolyba. Aszondi a Piros, megájjon marha lilek, ne a garabolyt nizze, hanem a zujságot, abba benne van, hogy eetünt a tojás. Mondok ne csüggeggy Piros, politikás ember vótam ín világiletembe, maj intízkedek mingyán s elmentem. Nem tellett bele egy óra, te Péter mán gyüttem is vissza. Mondok, na Piros, megnyalhatod a tiz ujjadat, hogy ijjen jólelkü bruvális urad van, lesz mán tojás doszt, megtörtínt az intízkedis. Aszondi a Piros, emmán döfi, mígiscsak abszolut ember kend Gergely, ha hüjjének níz is ki, de megcsinyátta, hogy a cukor dógába is intízkeggyenek? Mondok észné légy Piros, ha nehezedre esik is, mer a szomszídik Leghorn kokassa intízkedett, hogy legyen tojás, oszt az a cukorhon nem ért...

HOL A PIPA?

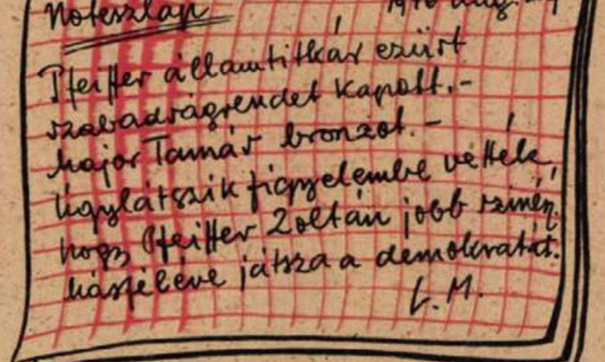
— Nézze plakátragasztó úr, hová rajzolta a pipát? Arra mifelénk oda nem pipát tesznek, hanem taplót...

Darvas Szilárd: Dal az ár és anyaghivatalról

Uzletekben hiába van
felhúzva a rolló,
jól kitol a szegényekkel
sej, az agrár-olló,
míg a tőkés meg a bankár
osztoznak a sápon,
úgy hívom az Árhivatalt:
kicsi Drágaságom.

Közgazda úr, Varga István
biztos kulcs a zárban,
nem csoda, hogy nyakig vagyunk
az anyag s az árban,
szakember az istenadta,
ezt csinálta mindig,
ezért van, hogy belátásra
olyan sűrűn intik.

Egyes urak arcbőreit
sűrű könnyek mossák,
visszaküldnék kalauznak
sürgősen a Kossát,
pedig inkább azt fájlalnák
ha valami fáj már:
mért nem maradt ez a Varga
a kaptafájánál?

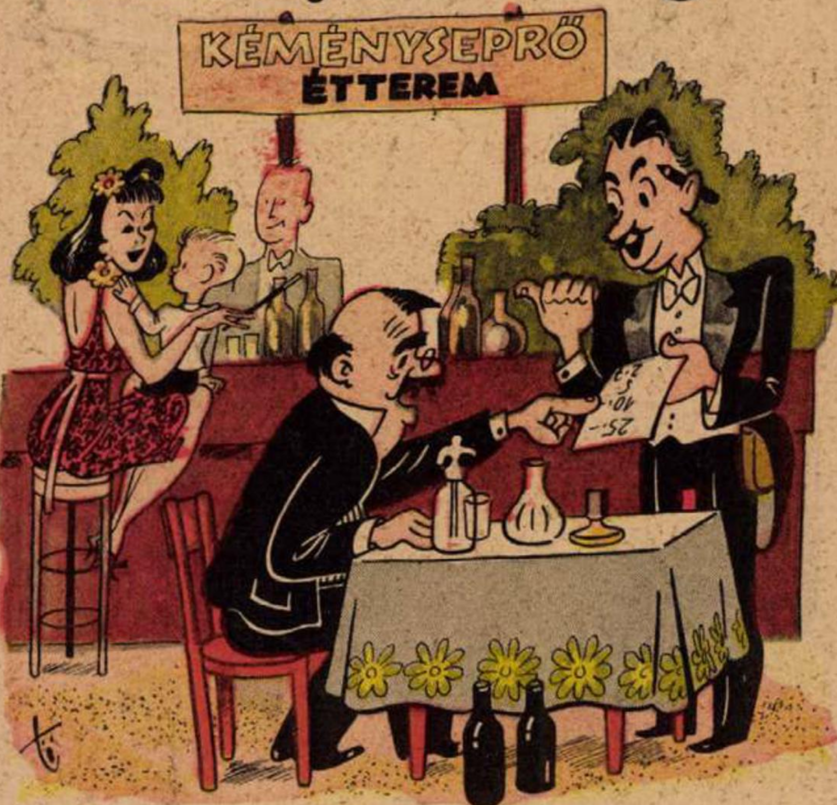

Párisból jelentik:

Cseh előadó: Most pedig megegyezem a káposztával!

Olcsó nyári vendéglő

— Mi ez a tíz forint a számlában?

— A csillagos ég a göncölszekérrel.

— Nahát, ez felháborító!

— Ugyan! Mit szólt volna uraságod, ha azt a fiastyúkot is beleszámítom?

A példa ragadós

Az Elektromos Művek felszólították a fogyasztóközönséget, hogy tartalékoljon pénzt a közelgő villanyszámlákra való tekintettel. Ennek hatása alatt most a következő hirdetés közzétételére kérték fel lapunkat:

> **Csak kétszer egyék naponta!**
> **Adja el nélkülözhető holmijait!**
> **Kérjen állami ösztöndíjat!**
> **HOZZUK A GÁZSZÁMLÁT!**
> **Gázművek**

Vevő Őfensége visszatért!

A forint megjelenése óta páratlan átalakuláson ment keresztül a főváros vásárlóközönsége. Nem nagyon vásárolnak, visszafeleselnek a segédeknek és ami talán a legfurcsább: csak olyasmit vesznek, amire szükségük van. Így aztán nem csoda, ha a kereskedők végleg elkeseredtek. Nem egy közülük a csőd szélére jutott, sőt jónéhány kereskedő csak azért nem követett el öngyilkosságot, mert a hozzátartozók ellenezték.

„A vásárlóközönségnek fejébe szállt a dicsőség!" — nyilatkozott egy kereskedelemügyi szakember. — Arra persze nem gondolnak, hogy lehet még egyszer háború!? Akkor aztán, mi kereskedők emlékezni fogunk arra, hogy melyik vevőnk volt udvarias és előzékeny a békében!..."

Ám néhány elszánt kereskedő felvette a harcot a közönség kegyeiért. Sok esetet hallottunk, hogy a vevőket értékes ajándékokkal, ösztöndíjakkal, esetleg végkielégítéssel csalogatják magukhoz.

Egy élelmes sörtenagykereskedőnek, bizonyos Veplacseknek az üzlethelyiségében például üzleti órák alatt hatvantagú szalonzenekar muzsikál.

— Óriási a siker! — nyilatkozott munkatársunknak a boldog sörtenagykereskedő. — A tömeg sorbanáll az üzletem előtt, hogy hallgassa a zenét...

— És vásárolnak?

— Nem, — kedvetlenedett el Veplacsek. — Az az egy megvan, hogy nem vásárolnak...

Elgondolkozva nézett a levegőbe.

— Sejtem, hol a hiba!... — mondotta. — Azt hiszem az oboás lehet egy kicsit gyenge...

A kereskedők közti versengést azonban kétségkívül Köröm Benő füszeres fogja megnyerni; ugyanis kirakatában a következő tábla lóg:

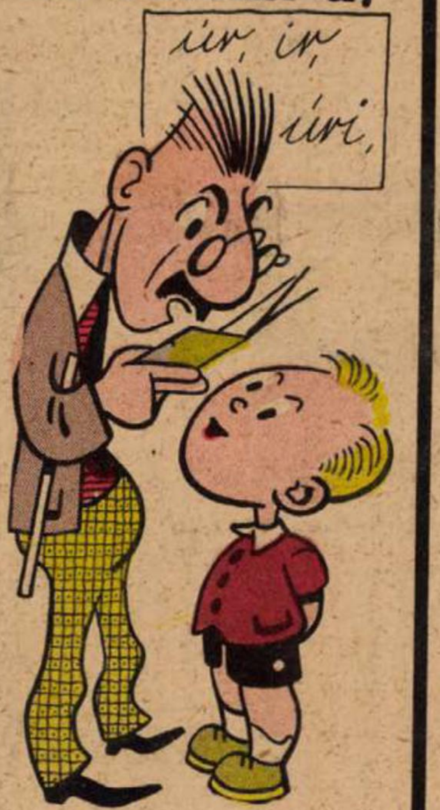
„Aki nálam öt forintért vásárol, annak ajándékba adok egy kiló színszappant, melyet kívánságára öt forintért azonnal visszaveszek!"

— Hol itt az üzlet? — kérdezte munkatársunk az első pillanatban kissé megdöbbenve. — Öt forintot kap és ötöt azonnal vissza kell fizetnie a szappanért?

— Nem kell visszafizetnem! — kuncogott Köröm. — Ez a trükk! Senkisem lesz bolond az egy kiló kitűnő színszappant visszaadni, amikor csak öt forintot adok érte!...

ifj. Hont Ferenc

Ez valami új

— Sanyika! Túljó a házifeladatod. Ki segített a papádnak?

Nem mindegy

Kacsirekné azt mondja ebéd után a férjének:

— Dezső kérlek... Délután helyszíni közvetítés lesz nálunk.

— Hogy jutott ez eszébe a rádiónak?

— Ki beszél a rádióról?! A cupringer hoz ide egy mindenest.

Még mindig drága a tandíj

— Én már beirattam a fiamat az egyetemre. És maga, Köcsög úr?

— Én még nem. Sajnos, még mindig nem akadt vevő a házamra.

Már itt tartunk!

— Hová, hová, Malcsák úr?

— Bemegyek egy kicsit a toloncházba.

— Mi dolga van ott?

— Megvárom, amíg megkapom az amnesztiát és azután újra kijövök.

Régi kabaré-dal új előadója

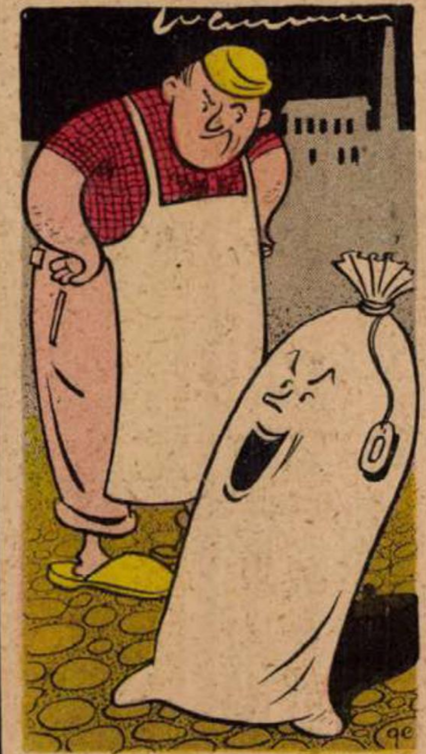
Nem jutván előre
A főpapi pályán,
Provizor lettem a
Kormány patikáján,
Ne folyjon az élet
Tutyimutyi lanyhán,
Gondoskodom arról
Én ezen a konyhán.
Bugyborékoljon, mint
Sátán pocsolyája,
Azért gyújtom én a
Tüzeket aláje,
S dobok a fazékba
Kígyót, békát, férget,
S keverem-kavarom,
Kotyvasztom a mérget.

Aki ajakamon
Mosolyomat látja,
Azt hiszi, én vagyok
A legjobb barátja,
De mikor a bicskám
Beleszúrom hátul,
Elbúcsúzhat gyorsan
E tév-ideátul.
Oldom is, kötöm is
A pártközi békét,
Aki ül, az alól
Kihúzom a székét,
Ide is, oda is
Beverem az éket,
S keverem-kavarom,
Kotyvasztom a mérget.

Főzetem tetszetős
Tányéron kínálom,
Mert amit csinálok,
Stikében csinálom.
Bő a reverendám,
Sok elfér mögéje,
Napjaim', lapjaim'
Így viszem tökélyre,
Közös lovunk hátán
Termelem a túrót,
Főzőkanál mellé
Használom a fúrót,
Fúrom ezt, fúrom azt,
Intrika-láz éget:
Keverem-kavarom,
Kotyvasztom a mérget.

Magam mindenféle
Ügybe beleártom,
Láthatatlan dróton
Mozgatom a pártom.
Mert sajtóm nekem van
S a tollak enyémek,
Szaporodnak itt a
Fura tünemények.
Tolom a kulisszát
Hol balra, hol jobbra,
S eldugom arcom, mint
Anonymus szobra,
Lefüllentem, ha kell,
A fáról a kérget,
S keverem-kavarom,
Kotyvasztom a mérget.

Izgató vicc

A liszt: Hallja, molnár?! Községesítik a malmát!

A molnár: Meg van maga őrölve?

Nemes férfiú

Nyuszek a menyasszonyával üldögél egy ligeti padon:

— Emilkém — így a menyasszony, — vegyél drágám nekem egy rendes bundát...

Nyuszek felkacag:

— Óh, te kis csacsi! Tudod, hogy én így szeretlek téged, ahogy vagy!

Néha téved az ember...

— Igaz, hogy megszökött a Kis Saléz?

— Maga téved, dehogy, a páter Szólás szökött meg.

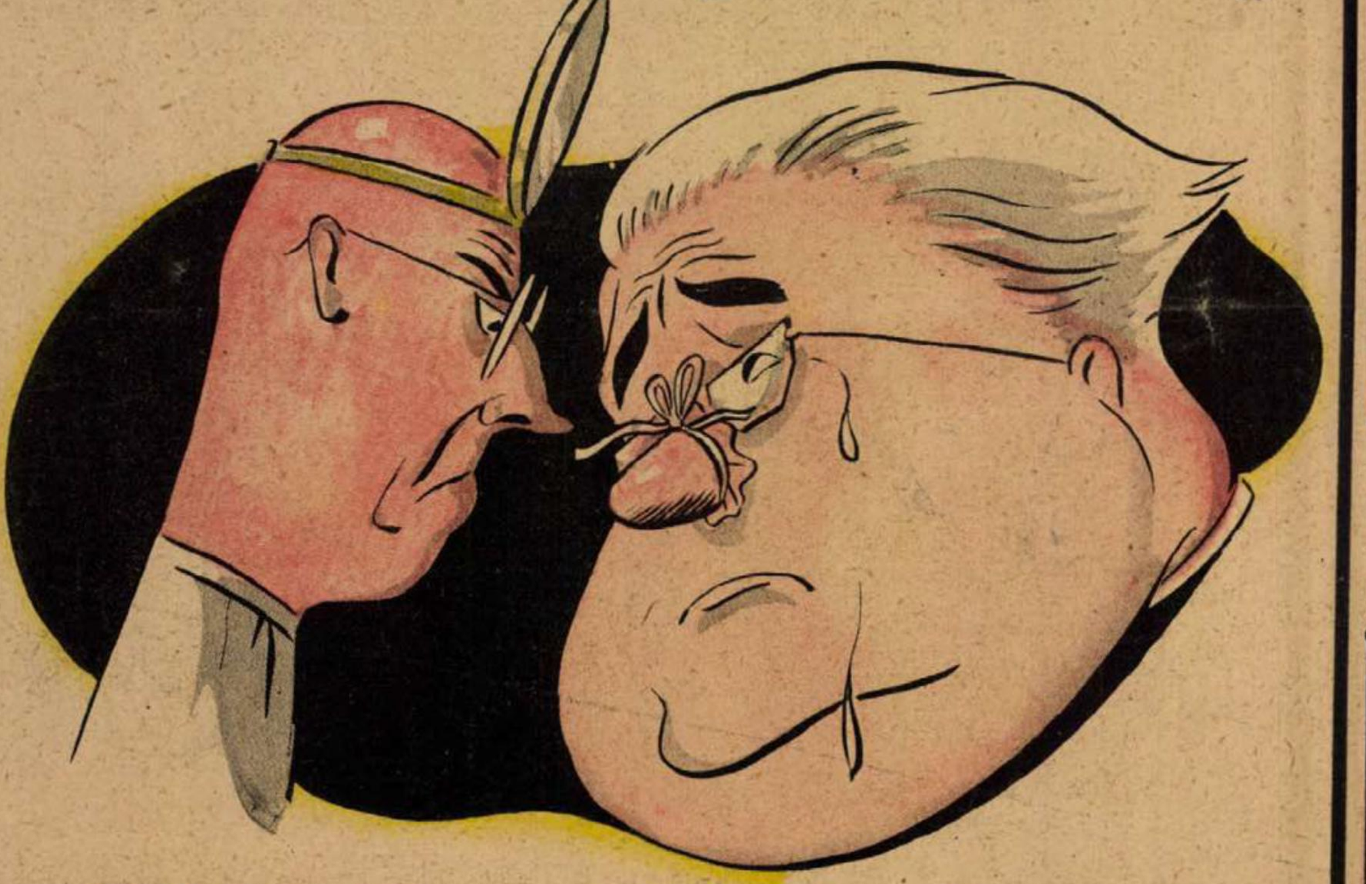
— Ördög vigye, mindig el tévesztem ezeket a népbírósági lelkészeket.

A 7 legennivalóbb vicce

— Hallja pincér! Ez a békapörkölt egészen hideg!

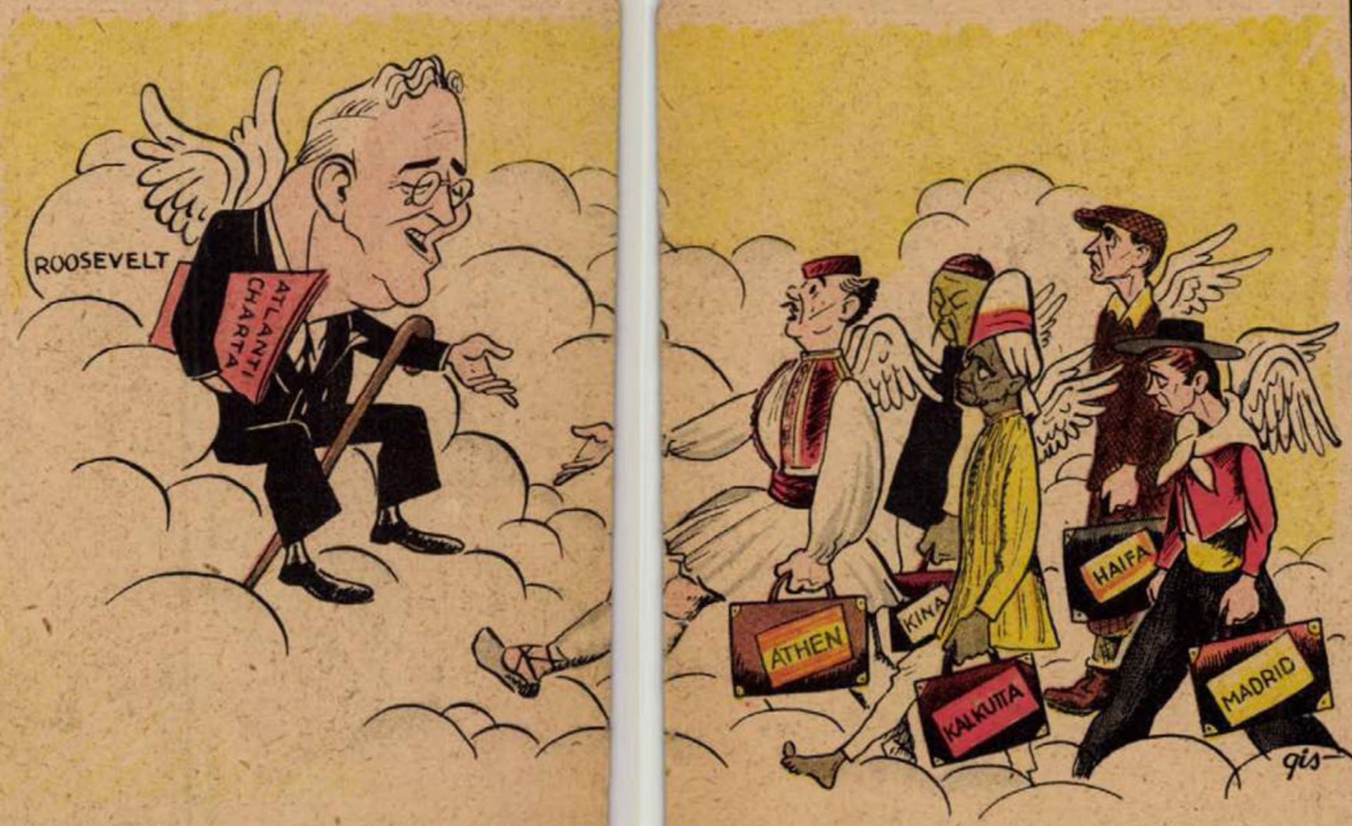
— Mert valódi béka, kéremalássan!

A Vásárhelyi-ügy (Egy beszéd útja Soprontól Párizsig)

Balogh páter: Doktor úr, mi baja van az orromnak?
Orvos: Semmi páterkám, csak megint beleütötte valamibe, amihez semmi köze.

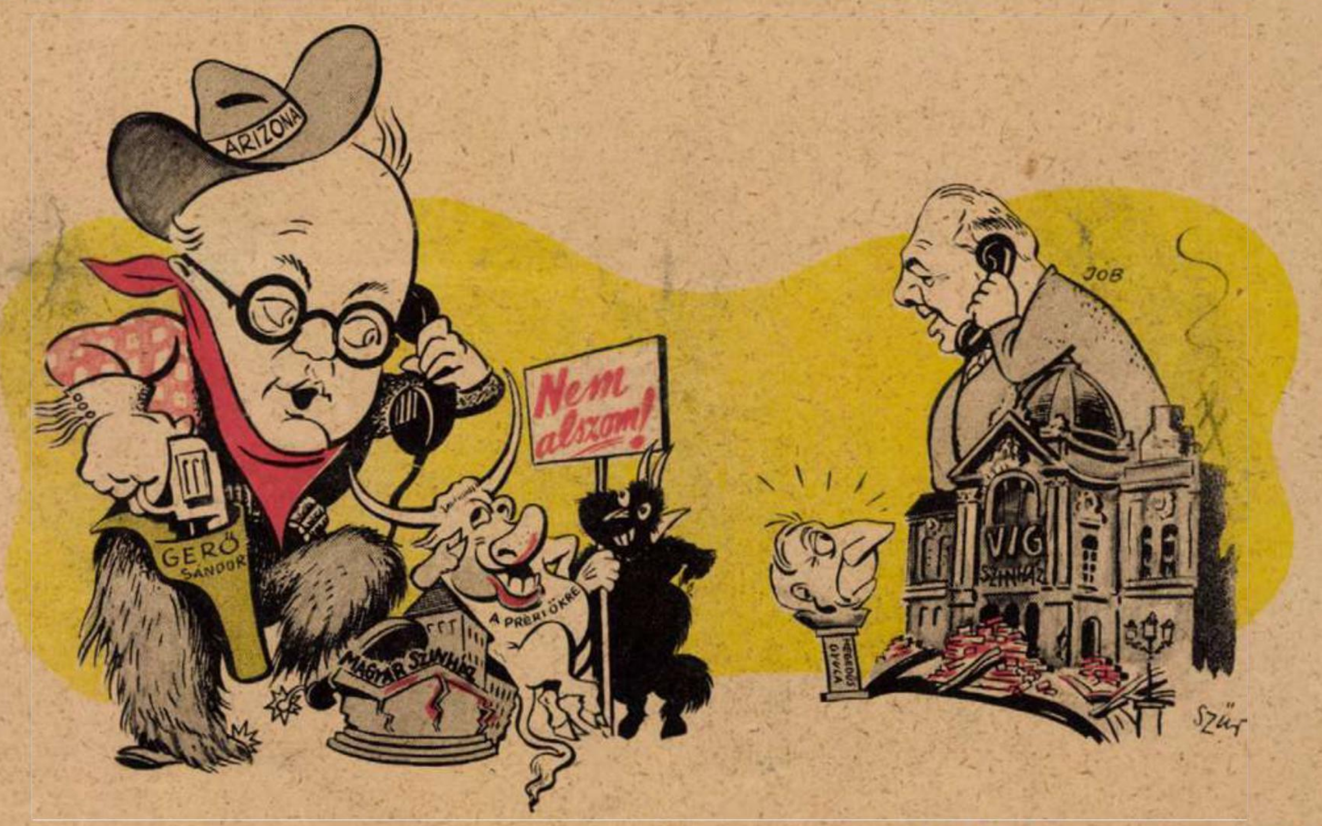
CSODA A MENNYEKBEN

— Hát ti kik vagytok?

— Mi vagyunk azok, akiket a fasizmus teljes kiirtása után a fasiszták kiirtottak.

A PÉNZEMBER TRAGÉDIÁJA

Gerő Sándor: Érdekelné a Vígszínház újjáépítése, igazgató úr? Mert a Magyar Színházat már készre csináltam.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan,

hogy Drózdy Győző barátunk még mindig él?

— Miért ne élne kérlekalásan?

— Azt ígérte a parlamentben Kossának, ha nem igazak a vádjai, főbelövi magát.

— Ahogy én ezt a Drózdyt ismerem, adja ő alább is.

— Hogy értsem ezt?

— Nem lőtte ugyan magát főbe, de máris golyó van a hasában.

— Ezt nem csodálom, kérlek. Furcsa dolgokat olvastam róla a Szabadság-ban.

— Igen, a Szabadság alaposan visszaadta a kölcsönt Drózdynak.

— Hogy-hogy?

— Drózdy leltárba vette Kossa ingeit a parlamentben, a Szabadság erre kiteregette Drózdy szennyesét.

— A Szabadság cikke után Drózdyt még saját pártelnöke, Sulyok Dezső is a legnagyobb cserben hagyta, kérlek.

— Ez természetes, kérlekalásan. Hiszen Sulyok is Szabadság-párti.

— Hallom, Balogh páter is nyilatkozott a Drózdy—Kossa-ügyben.

— Pont ebben az ügyben ne nyilatkozott volna? Ezt nem is tudta volna megállni.

— Miért?

— Mert bármiről van szó, Balogh páter mindenesetre nyilatkozik.

— Összefér ez az állásával?

— Ezt kérdezd meg, kérlek Ries miniszter úrtól. Ez az ő reszortjába tartozik. Most úgyis éppen az összeférhetetlenségi javaslaton dolgozik.

— Azt hiszem, ez direkt a Balogh páter ellen megy: ő senkivel sem tud összeférni.

— Olyan izgága?

— Olyan kövér.

— Kicsit kövérkés, az igaz, de milyen jó tüdeje van.

— Honnan tudod?

— Legutóbb Párisból szívta vissza egyik nyilatkozatát. Ez a produkció szívós emberre és remek tüdőre vall.

— Párisról jut eszembe. Mit szólsz a békekilátásainkhoz? Mi a véleményed, mit fognak visszaadni?

— Talán visszakapjuk Eckhardtot.

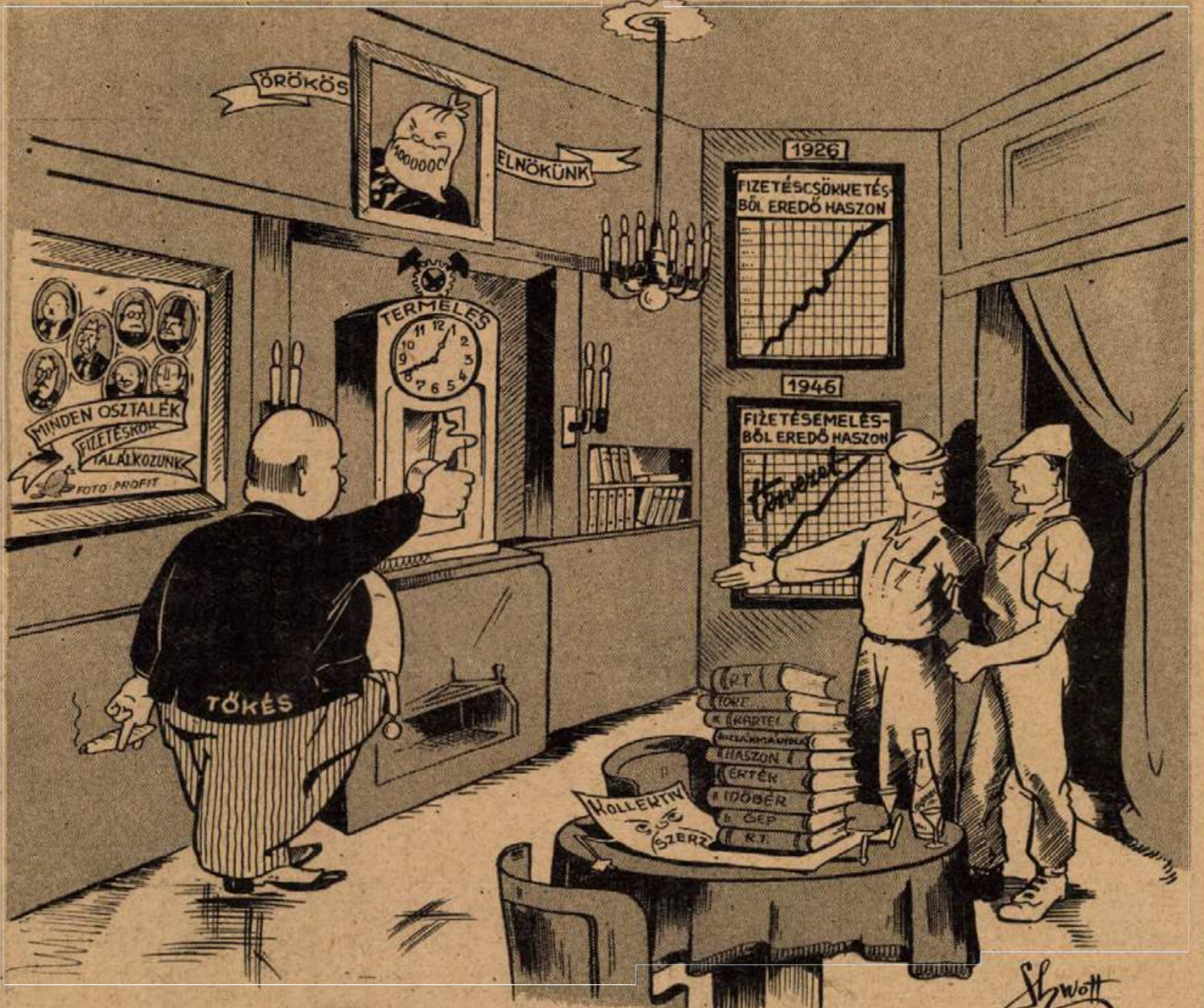
— A békekonferencián felmerült népcsere-tervekhez mit szólsz?

— Helyeslem.

— Hogy értsem ezt, kérlek?

— A Szabad Nép-et szívesen elcserélném az Uj Magyarságra... Na, szervusz, kérlekalásan...

A GyOSz-palotában

— Én mondom neked elvtárs, ahhoz, hogy járjon, nem az órát kell felhúzni!

Politikai földrajz

Drózdy: Mondja Kossa úr, igaz, hogy a föld gömbölyű?
Kossa: Miért, maga talán még mindig azt hiszi, hogy gömbös?

A piacon

— Mérjen le nekem egy dinnyét...
— Görögöt?
— Naná, görögpótlót.

...a Két poloska-ijesztő"

ATOX

Városi iroda: Bp., Madách-u. 12
Telefon 423-568. Telep: Budapest, Telepes-u. 4. T. Zugló 140

Épületüvegezést
üvegfalburkolást és minden e szakmába vágó padló és
DÉCSI Kálmán, burkolómester
falburkoló munkát vállal
VII., Nefelejts-utca 53.

Tudja már?
hogy órajavítás bizalommal
Benjamin István
V., Nádor-utca 20.
Óraműves, ékszerész, óra, briliáns és ezüst eladás, vétel

Stop! ITT MEG KELL ÁLLNI!

GOLD
GOLD LÁSZLÓ
BŐRÖNDHÁZ
BAROSS-TÉR 15.
Keletivel szemben — Tel.: 224-890
Sajátműhely
Bőröndök, retikülök nagy választékban

Győzött a forint, nagy kanállal eszünk!
Kérjen sürgősen árjegyzéket
Rex fémevőeszköz | Acélevőeszköz
Rozsdamentes evőeszköz | Zománcedény
Martin-kanál | Tüköráruk
KAHÁN TESTVÉREK VII., Síp-utca 4. Tel.: 221—244

Uj probléma

— Mit gondol, mi volt előbb: tyúk vagy tojás?

— Menjen a víz alá. Most jövök a piacról és azon töprengek, mi lesz előbb: tyúk vagy tojás?

Jó kis beszélgetés egy háborús bünössel

Az utóbbi időben divatos, hogy hírlapírók nyilatkozatot közölnek háborús bűnösöktől. Nagy szerencsémre nekem is alkalmam volt beszélni a börtönben ülő Kraxelmayer Teobiás kiváló háborús bűnössel, egy nagyszerű jellemű és magával ragadó megjelenésű, tetőtől talpig sugárzó gyilkossal, aki annakidején olyan odaadással és kutyakorbáccsal vett részt az ország bizonyos rétegének szorgalmas létszámcsökkentésében.

— *Örül, hogy itt lehet?* — kérdezem rajongó olvasóközönségem számára.

— Persze. Hát hol legyen egy bűnös?... Irja szépen, ahogy a többi szerkesztő urak: Gaz fenevad vagyok, vessző, elvetemült náci, pont, felkiáltójel. Megvan? ... Ide beírhatja, hogy szeretem a virágot és a nokkedlit.

— *Megbánta?*

— Frászt! De talán írja azt, hogy esténként jön a lelkiismeret és furdal, két oldalon. Két ujságoldalon.

— *Mi a véleménye, kik vesztették el a háborút?*

— Ez egyelőre hadititok! A németek semmiesetre sem.

— *Mi a véleménye a demokráciáról?*

— Mindig igaz demokrata voltam: nem néztem én, ki gazdag, ki szegény, vertem, ütöttem őket, mindegy volt nekem: vasrúd, puskatus, korbács. sőt!

— *Mit csinálna, ha újra kezdhetné?*

— Egyelőre letelepedném valami csendes helyen: Kúnmadarason, Sáriban, esetleg Gyöngyösön...

A röpke interjura engedélyezett négy és fél nap letelt.

— Pá — szólt az édes, drága Kraxika, ez az elvetemült, aláváló gyilkos —, pá. Örülök az életnek, a sült libának, amit beküldenek, az uborkának és az uborkaszezónnak, amely lehetővé teszi, hogy a hírlapíró uraknál *jól kibeszéljem magam.*

tisztelettel

BODÓ BÉLA

sajnos hírlapíró, népszerűsítő és az *utolsó* szavakat feljegyző eredeti sablonista.

ILYENEK A NŐK...

Irta: Szilágyi Lilla

A derék S. Gyula halálosan szerette K. Mancikát, mert Mancika szép volt, mint az élelmiszerfelhozatal és tüzes, mint a sülttök. Ilyen nagy szerelem még nem volt a Csengery-utca 126-ban. Nem csoda, ha egy langyos nyári estén S. Gyula bekopogtatott K. Mancikához és így szólt:

— Mancika legyen az enyém!

A lány azonban — mert csalfa mindahány — így szólt:

— Nem leszek a magáé, S. Gyula.

— De amikor úgy imádom!

Amikor úgy imád, akkor sem.

— Hanem hát mikor?

— Semikor sem, S. Gyula.

A férfi azonban eszeveszett szerelmében így kiáltott fel:

— Lábai elé rakom a világ minden kincsét!

Mancika azonban nemet intett, mert arra gondolt: nem lehet valami sok az a kincs, amit S. Gyula az ő lábai elé tud rakni. De S. Gyula még mindig nem ment haza lefeküdni.

— Mancika, ha nem lesz az enyém, én leugrom a ház hetedik emeletéről. Akkor aztán késő lesz!

Mancika megnézte az óráját:

— Már most is késő van, — mondta — távozzék.

Gyula előtt elborult a világ. Sehogyan sem tudott beletörődni abba, hogy meg kell változtatnia a programját. Felrohant a második emeletre és áthajolva a rácson lekiabált:

— Mancika! Ha nem lesz az enyém, leugrom és itt fogok elporladni az udvaron!

— Nem érdekel! — kiáltott vissza Mancika.

Gyula szeme előtt még sötétebb lett a világ. Felrohant a harmadik emeletre, áthajolt a rácson és leordított:

— Mancika! Már itt vagyok a harmadik emeleten!

Csalfa kacaj volt a válasz. Mancika nem akart az övé lenni. Nem és nem. Szegény Gyula loholt feljebb, a negyedik emeletre. Onnan is hiába kiabált le. Gondolta, hátha az ötödikről.

— Mancika — jajgatott Gyula most már az ötödiken — ne hagyjon nyomorultul elpusztulni! Ha innen, az ötödik emeletről leugrom, hosszú ideig beteg leszek! És magának lelkifurdalásai lesznek! Nem esik meg a szíve rajtam?

Mancika felüzent a vicivel, hogy nem. Gyula erre felszaladt a hatodik emeletre. Innen siránkozott lefelé:

— Tudja, mi lesz velem Mancika, ha innen levetem magam? Palacsinta! És mint palacsinta fogok kísérteni éjnek idején. Mancika ne okvetetlenkedjék! Egy ember életéről van szó, ami nem volna baj, de az az ember én vagyok! Mancika, maga azt hiszi, viccelek. Semmi kedvem viccelni késő este itt, a hatodik emeleten... Zokogva fog borulni vérző tetememre! Jól fontolja meg.

És mert már választ sem kapott, mint egy tébolyult rohant fel a hetedik emeletre. Több emelet nem volt.

— Mancika, — süvöltötte le — még egy perc és aláhullok! Szálljon magába és lássa be, hogy az erőszaknak engednie kell. Mert én bizony leugrom. De le én!

— Ugorjon csak, ha akar, — kiabált fel a lány, mert a fejébe vette, hogy nem lesz S. Gyuláé. Gyula pedig levetette a kabátját, átlépett a korláton, de még fogózott a korlátba.

— Éljen boldogul Mancika! — sikoltotta.

— Köszönöm, viszont! — ordított fel a leány.

— Ennek tényleg nincs kedve, — morogta Gyula és visszamászott a gangra. Felvette a kabátját és hazament lefeküdni.

Félévvel később egyszer találkozott a csalfa lánnyal a sarki fagylaltozóban. Leültek az egyik asztalhoz és beszélgettek. Azt mondta Mancika:

— Volt egy pillanat az életemben, amikor úgy éreztem, hogy maga az Igazi, S. Gyula, hogy magát vezérelte elém a sors, hogy csak magával lehettek boldog...

Gyula könnyes szemmel nézett Mancika kék szemébe. És a lány befejezte a mondatot:

— Tudja... Ha akkor maga leugrik a hetedik emeletről...

Egy rozsdamájú ember jegyzetei

Nagyon tetszett nekem, hogy ez a Drózdy-fiú, aki mellesleg a Győző névre hallgat, leszedte a parlamentben Kossa elvtársról a keresztvizet, az inget és végül az alsójába is beleütötte az orrát. Most aztán fáj nekije. Tény, hogy a mi Győzőnk a parlamenti kudarc után keresztnevét megváltoztatta és új műintézete, a Zavarosban Halászó Macska már Drózdy, a legyőzött néven nyilik meg. A nomen nem mindig omen.

Amnesztiát kapott az a nyugatos, aki megőrzött valamilyen magyar javat. A Javak Elhagyott Kormánybiztosa most értesítést kapott Kupica Tódor pártszolgálatostól, hogy híven megőrzött egy egész HÉV-szerelvényt. Kupica most már jó demokrata és joggal mondhatja: HÉV-vel szabadba!"

Degrelle, a belga nácik vezére, kiadatása előtt Spanyolországban eltűnt. Franco a sajtónak kijelentette: íme, itt a bizonyság, hogy nála nemcsak a baloldaliak tűnnek el.

Egy előkelő pesti cég ellopott a fővárostól 52 vagón aszfaltot. A közönség megnyugtatására a polgármester közli: az új várcsháza még megvan.

Horthyék „ellenkormány" költségeire 1500 kiló aranyat tartalékoltak Svájcban. Ellenkormány ugyan nincs, ellenben az arany szőrén, de méginkább ott dőzsölő exdiplomatáink száján eltűnt. A szó szoros értelmében lenyelték, úgy hogy az „ellentengernagyi" kormánynak nem lesz egy betevő aranya sem.

Olvastam, hogy a m. kir. „Tengerészeti Hivatal nyugatos igazgatóját B-listára tették." Ne ijedjünk meg: az elbocsátás nem okoz zavart kitűnő és közérdekű hivatalunk működésében, minthogy pillanatnyilag tengernagy urunk is nyugaton van és magával vitte a tengert is.

Ezzel kapcsolatban jut eszembe, hogy Gyarmatügyi Hivatalunkban (mert biztosan van ilyen is) nem okoz zavart az a körülmény, hogy momentán nincs gyarmatunk.

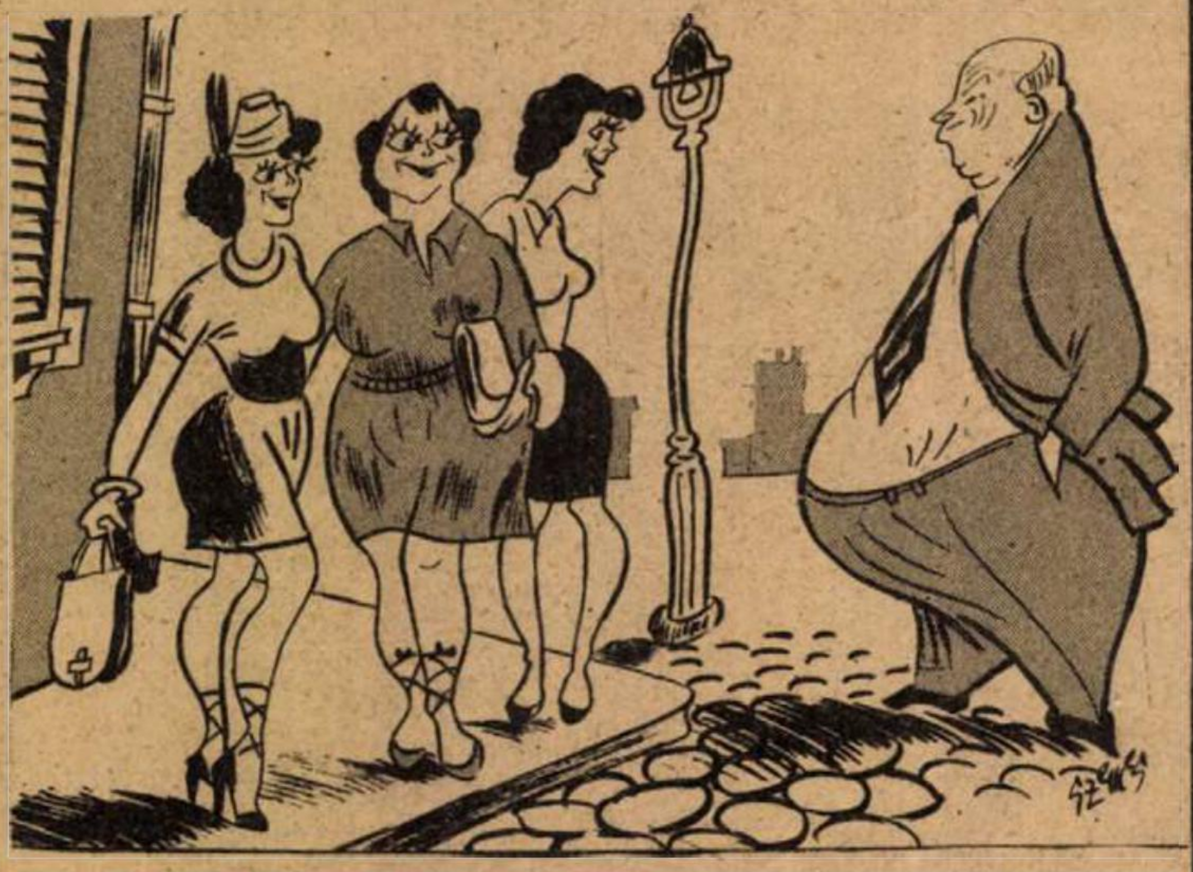
A zöldségkereskedő és forinttipró Almássy gróf elmeállapotának megfigyelését a bíróság rendelte el. Az okoskodás ez: a forintról és a demokráciáról csak a bolond mondhatja, hogy rossz. A gróf tehát zöldséget fecsegett, amikor ennek az ellenkezőjét állította. A védő ezzel szemben amellett kardoskodik, hogy a gróf épeszű. Azt akarja talán mondani, hogy a gróf nem beszélt zöldségeket? Most már igazán nem tudom ebben az ügyben a felek közül ki a bolond?

A hét folyamán a rendőrségen a következő eltűnéseket jelentették: Cukor, Zsír, Páter Szólás, Olaj és Degrelle. Eltűnéskor mindannyian fapofát viseltek, Degrellenek ezenkívül hiányzott a képéről a bőr. Azt a hírt, hogy eltűnt volna a Liba, Drózdy és Franco is, korainak kell minősítenünk. Nem tűnt még el Balogh páter sem, csak kisebb lett.

Szegedi Emil

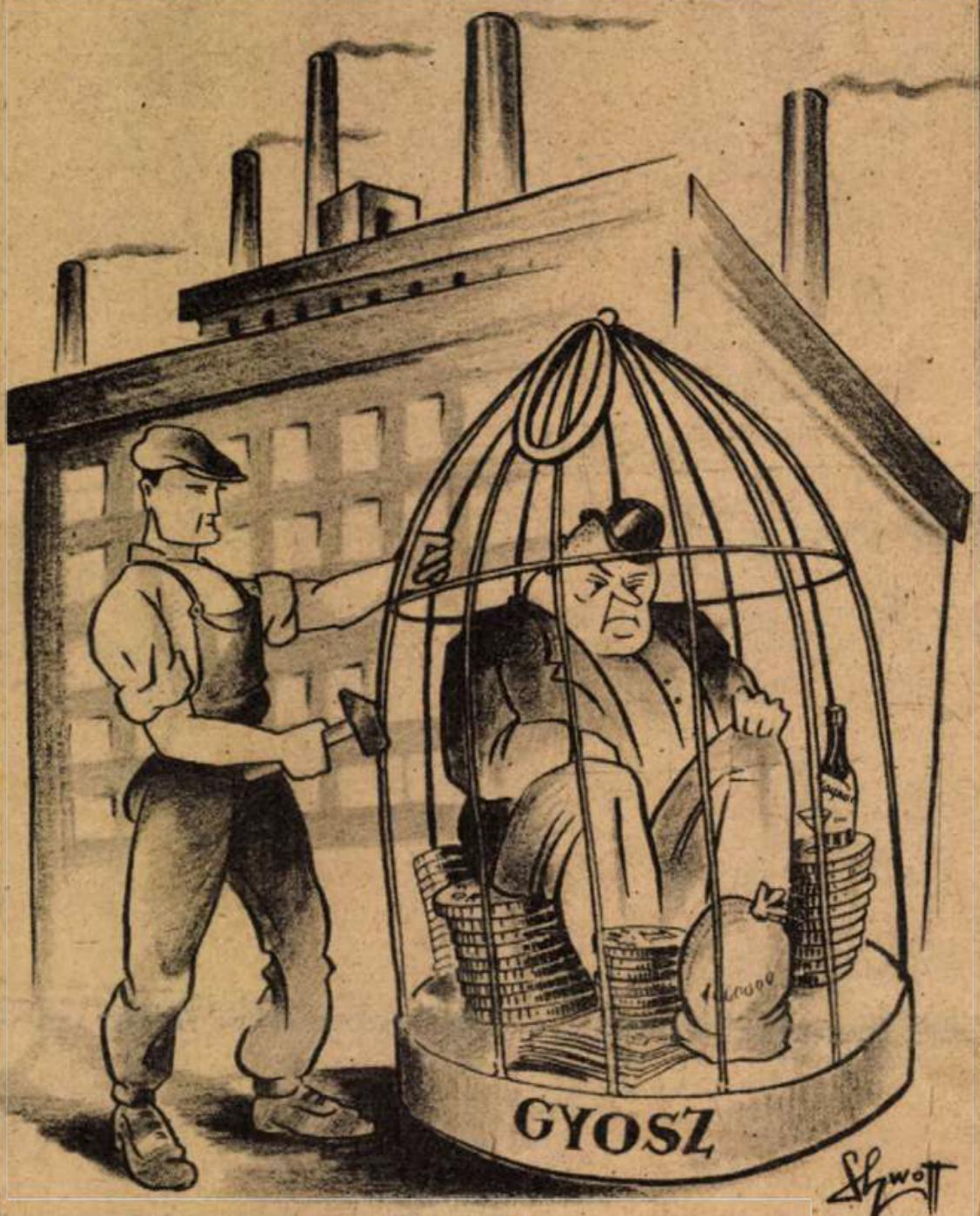
Csókot — hölgytől
Papírt — Györgytől
Deák Ferenc-u. 15.
Tel. 380—515

Egyet ötér, hármat tízér!

— Hála Istennek, azt hallom, újra szép fiú lettem!

Nem ritka madár

— Mi az Tőke úr? Alszunk?
— Dehogy alszunk. Csak inflációról álmodunk.

A 7 legbárgyúbb vicce

Egy razzia során kihallgatják Kelemen Leót.

— Ön nős?

— Nőtlen vagyok.

— Akkor csak úgy hordhat karikagyűrűt, ha már kiválasztotta jövendőbelijét. Kiválasztotta?

— Igen.

— Tessék bediktálni a nevét és a címét.

— Kérem. Gréta Garbó, Hollywood. Jelzem, ő még nem nyilatkozott.

Változatok egy pofon körül

Holitscher felszáll a 46-osra. Rosszkedvűen áll a villamos perronján, amikor Pomucz rálép a lábára.

— Marha! — állapítja meg szigorú tárgyilagossággal.

— De kérem! — szabadkozik Pomucz.

— Ne ugass! Piszok! — szűri le a tanulságot Hollitscher és kétszer pofonvágja Pomuczot.

Sikoltás, csengetés, lárma, rendőr. Másnap az eset napvilágot lát a sajtóban.

1 IGAZSÁG

Futó Dezső riportja:

A rémület perronja...

Nyöszörgő hullák a pad alatt — Hová vezetik az országot a kommunista villamosvezetők?

Kétszer is megkerüljük a dráma színhelyét, mielőtt felszállnánk rá. Első pillantásra nem veszünk észre semmit a 46-os villamoson. Semmi sem árulja el, hogy alig egy órával ezelőtt a politikai élet kalandorai tomboltak rajta.

A tragédiát a kommunista kalauz indította meg. A jegyváltásnál két jegyblokkja közül a Baloldali Blokkhoz nyúlt —, mintegy jeltadva a népitéletre. És Pomucz, a nép, elszántan taposta le egy bús hazafi lábait.

Mondjon le a belügyminiszter! Hirdessen a Magyar Nemzet-ben!

2 HALADÁS

Villamos és demokrácia

Irta: Zsolt Béla

Elöljáróban transzcendentális manifesztumként kell deklarálnom, hogy a 46-oson habitált vulgáris machinációt nem tekintem pusztán zsidóügynek.

Nem azért nem tekintem pusztán zsidóügynek, mert köztudomású, hogy az eset minden szereplője őskeresztény, hanem azért nem tekintem annak, mert nem akarom annak tekinteni.

Mondom, nem tekintem zsidóügynek, de azért nem feledkezem meg arról, hogy Pomuczot éppen úgy hívhatták volna Schlesingernek, Hollitschert pedig Veres Péternek. Akkor pedig mégiscsak zsidóügy lett volna.

3 KIS UJSÁG

Ki a legény a csárdában?

A 46-os villamos tragédiája, ha méreteiben nem is, de megjelenési formájában erősen emlékeztet nemcsak Miskolcra és Kunmadarasra, de az izsáki, orgoványi és siófoki kommunista terrorcselekedetekre is.

Kérdést intéztünk ez ügyben Balogh István miniszterelnökségi lapzártakor még csak államtitkárhoz.

A Páter rejtélyesen mosolygott.

Ez elég is volt nekünk. Tudtuk, hogy mire gondolt (a jóisten éltesse sokáig!)

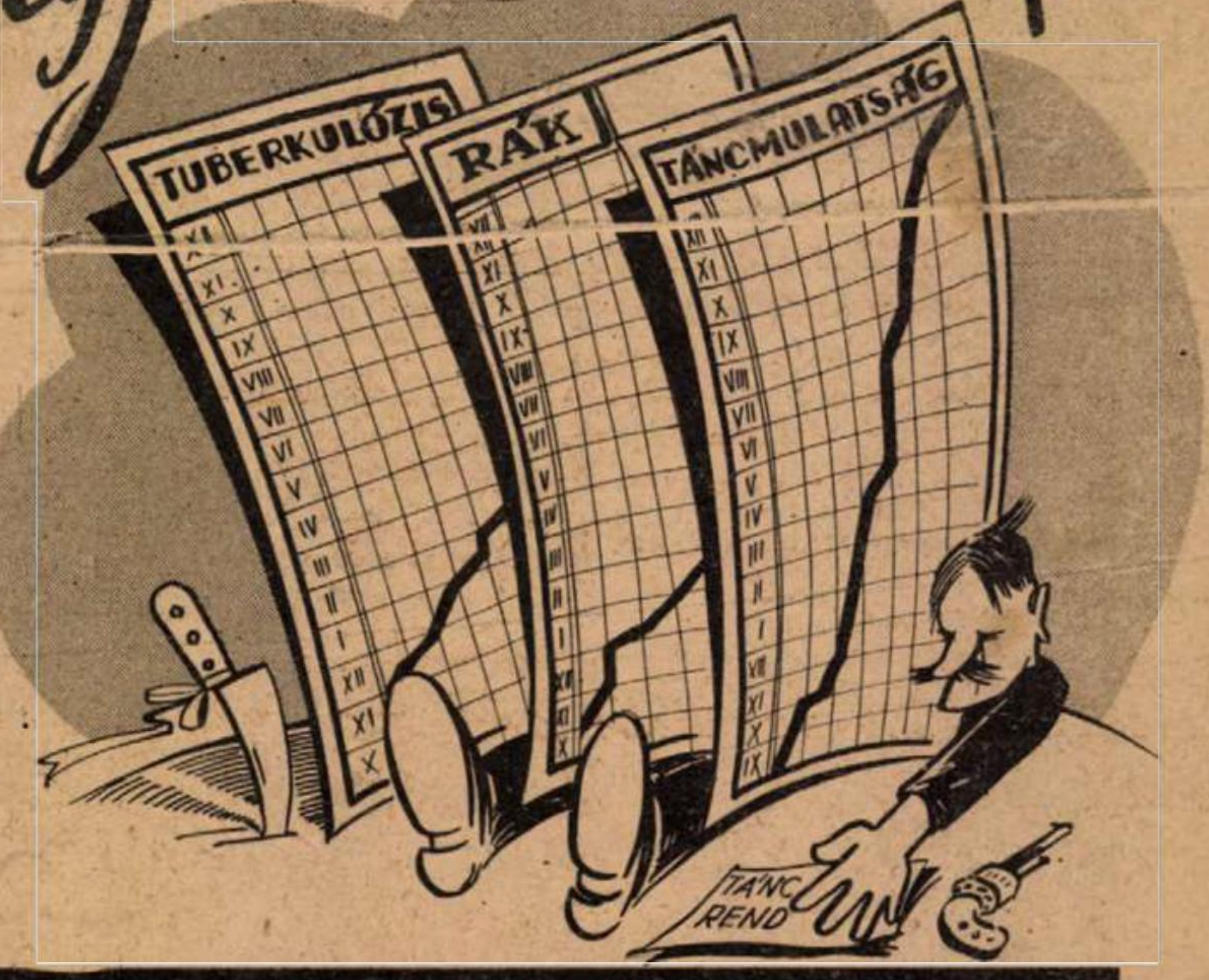
4 VILÁG

46 halott a villamoson — Lemond a kormány?

Kiküldött munkatársunk beszámol arról, hogy a 46-os villamoson kitört a forradalom. Lapzártakor a forradalom még tart. A részleteket és a helyreigazító nyilatkozatokat lapunk legközelebbi számában közöljük.

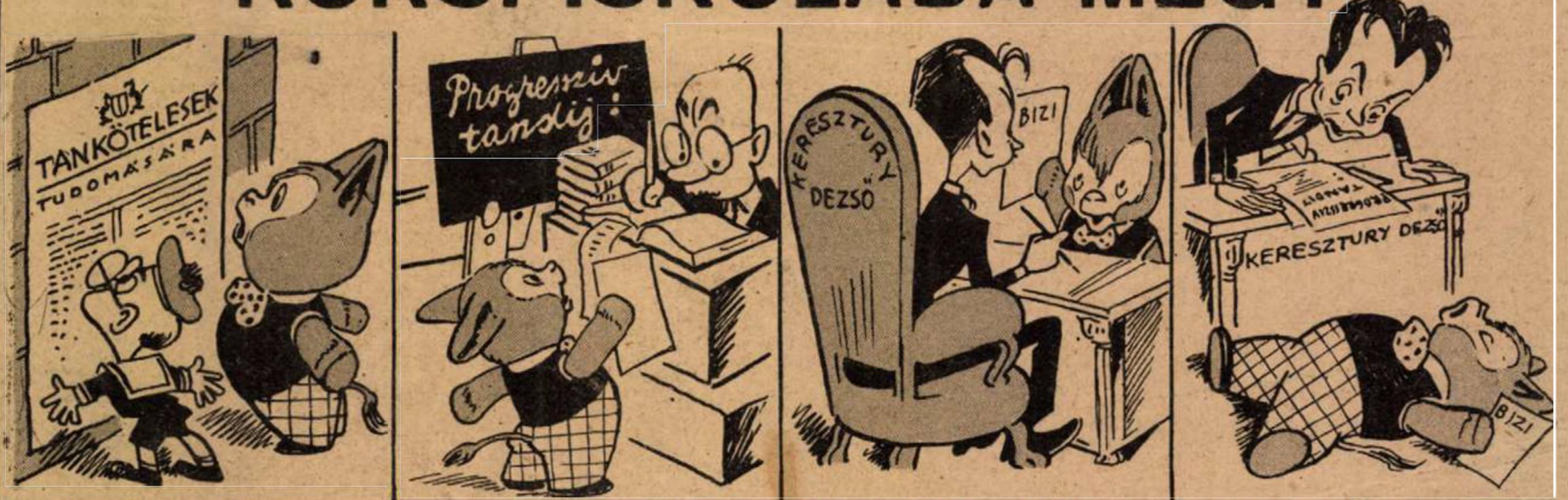
Hajdu Ferenc

Egy kis halálozási statisztika

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten LVIII.

KUKSI ISKOLÁBA MEGY

Plakát előtt áll Kuksika
S így szól: tanköteles lettem,
Mehetek diáknak én is,
Nagy luxus lesz ez a tettem.

Egész vagyont kértek tőle.
A tankönyv is hosszú lista,
Kuksi megvakarta fejét:
Hogy legyek itt gimnazista?

Keresztyryhoz ment Kuksi
És kérlelni kezdte szépen:
„Mint régi jó ismerősnek
Adjon kasszaskontót nékem."

„Jó, — bólintott Keresztury —
Öné miniszteri kegyem,
Elég lesz tízezer forint:
Féltandíját elengedem."

Kossa meg a Drózdy!

Nem sült el a vicc

L. M.: No mi lesz Drózdy úr, mikor tesz már egy-két c é l z á s t saját magára is?

Töpreng a Halászó Macska...

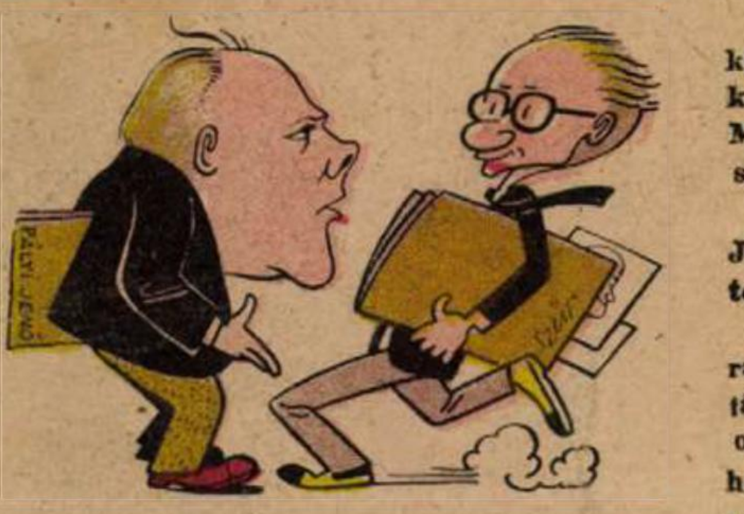
— Engem küldött halászni, és ő került a horogra.

A fegyverek visszarepülnek

DRO-ZDY bennszülött: Most megcélozom ezt a Kossamadarat, aztán vihetnek a Rókusba.

Nagy gond ma egy kiállítás

Szür-Szabó József, lapunk kiváló rajzolóművésze találkozik az utcán a Ludas Matyi másik rajzoló-kiválóságával, Pályi Jenővel.

— Hová rohansz úgy, Jóska? — kérdi meglepetten Pályi.

— Tudod, hogy a viccelaprajzolók szeptemberi kiállítását készítem elő — veti oda futtában Szür. — Két hete jóformány otthon sem voltam.

— Szörnyű! Ennyi gondot ad a kiállítás?

— Persze. A kiállítás megnyitása utánra ugyanis meghívtam egy pár barátunkat teára és már két hete szaladgálok tíz deka cukor után . . .

NAGY LAJOS-kis naplója

1. Beszélgetés a villamosmegállónál

Egy ember megáll a Körút és Király-utca sarkán a 6-os megállónál. Odamegy hozzá a kalauz, aki az utcán árusítja a jegyet:

— Tessék jegyet váltani!

Az ember rosszalón néz rá:

— Jegyet? Hátha elakadt valahol a villamos és nem jön. Hátha majd jön, de zsúfoltan és nem lehet rá fölszállni. Hátha egy óra hosszáig kellene itt várnom, amennyi idő alatt háromszor is elérek oda gyalog, ahova menni akarok. No és ha egyáltalában nem jön a villamos, visszaveszi a jegyet? Magyarázza meg nekem, mi értelme volna annak, hogy én itt jegyet váltsak előre.

A kalauz morog valamit és már el is fordul. Emberünk még utána szól:

— Különben nekem átszállójegyem van.

2. Védekezzünk a tolvajok ellen

Dabics bácsi félti a házát, a kertjét, ezért egy iszonyú mérges kutyát tart, amelyik nappal láncon van, de a kapun ott figyelmeztet mindenkit az írás: *„A kutya harap"*.

Mégis egy nap, amikor Dabics és a felesége künn dolgoztak a határban, valami gonosz tolvaj bement a házba és elvitt egyetmást. Szomorúan panaszolta este Dabics bácsi a szomszédnak, hogy mi történt. Hogy már az ilyen kiírás sem riasztja el azt, aki lopni akar. A szomszéd bólogatott, majd azt ajánlotta, hogy valami fenyegetőbbet írjon ki Dabics bácsi a kapura.

Dabics bácsi megfogadta a tanácsot és másnap azt írta ki: *„Az oroszlán embert eszik"*.

3. Eső várható

— Halló, Meteorológiai Intézet? . . . Kérem szépen, mit jelent az hetek óta a jelentéseikben, hogy „eső várható"? . . . Igen? Szóval, aki akarja, várhatja. Megvan engedve. Köszönöm.

Halál a feketézőkre!

— Minek köszönhetem Mucika, hogy augusztus elseje óta olyan engedékeny velem szemben?

— Hát nem tudja Adolár, hogy amióta forint van, halál jár az áruelvonóknak?

Óh mért oly késõn?...

— Az ember hall jót is néha. Megszűnik a Lakáshivatal.

— És mi lesz a sok elintézetlen ügyféllel?

— Azokat nem éri semmi sérelem. Az ügyük továbbra is elintézetlen marad.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv	Kertész Endre
Ákos Miklós	Korcsmáros Pál
Bodó Béla	Lovászy Márton
Byssz Róbert	Nagy Lajos
Darvas Szilárd	Pályi Jenő
Farkas Lujza	Pártos Jenő
Gábor Andor	Sándor Károly
Gergely Miklós	Shwott Lajos
Gerő Sándor	Szegő Gizi
Hajdu Ferenc	Szemes István
Hidvéghy Ferenc	Szilágyi Lilla
Heves Ferenc	Szür-Szabó József
ifj Hont Ferenc	Tabi László
Kaján Tibor	Török János

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.
Főszerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Lovászy Márton:

Pittoreszk

A prüszkölő vasút kigördül
A ferde, vak tetők alatt,
A drót a pózna hátragörbül,
A bűnös város elmarad.

Az ég, a föld, a fű kitárul,
A rétek szíve feldobog,
És fények hullnak le a fákrul,
Ahol a vonat elrobog.

Az ég vidám kis angyaloknak
Aranyhajával van tele,
Itt lenn a dombok andalognak
S piros virág a nyár heve.

S a fák alatt egy angyalfajta
Kis lányka áll, egész pucér,
Csak egy kötényke díszlik rajta,
Kecses kötény, mely térdig ér.

A kis leány kacagva néz szét,
— Oly rekkenő e nagy meleg! —
Fölkapja könnyű kis kötényét
S a vonat felé integet.

A 7 legédesebb vicce

— Idefigyeljen uram . . . Rájöttem, hogy az a legokosabb, ha az ember vesz egy ív papírost, arra szépen felírja, mennyit költhet élelemre, ruhára, szórakozásra, könyvekre, adósságainak törlesztésére és aztán ehhez tartja magát.

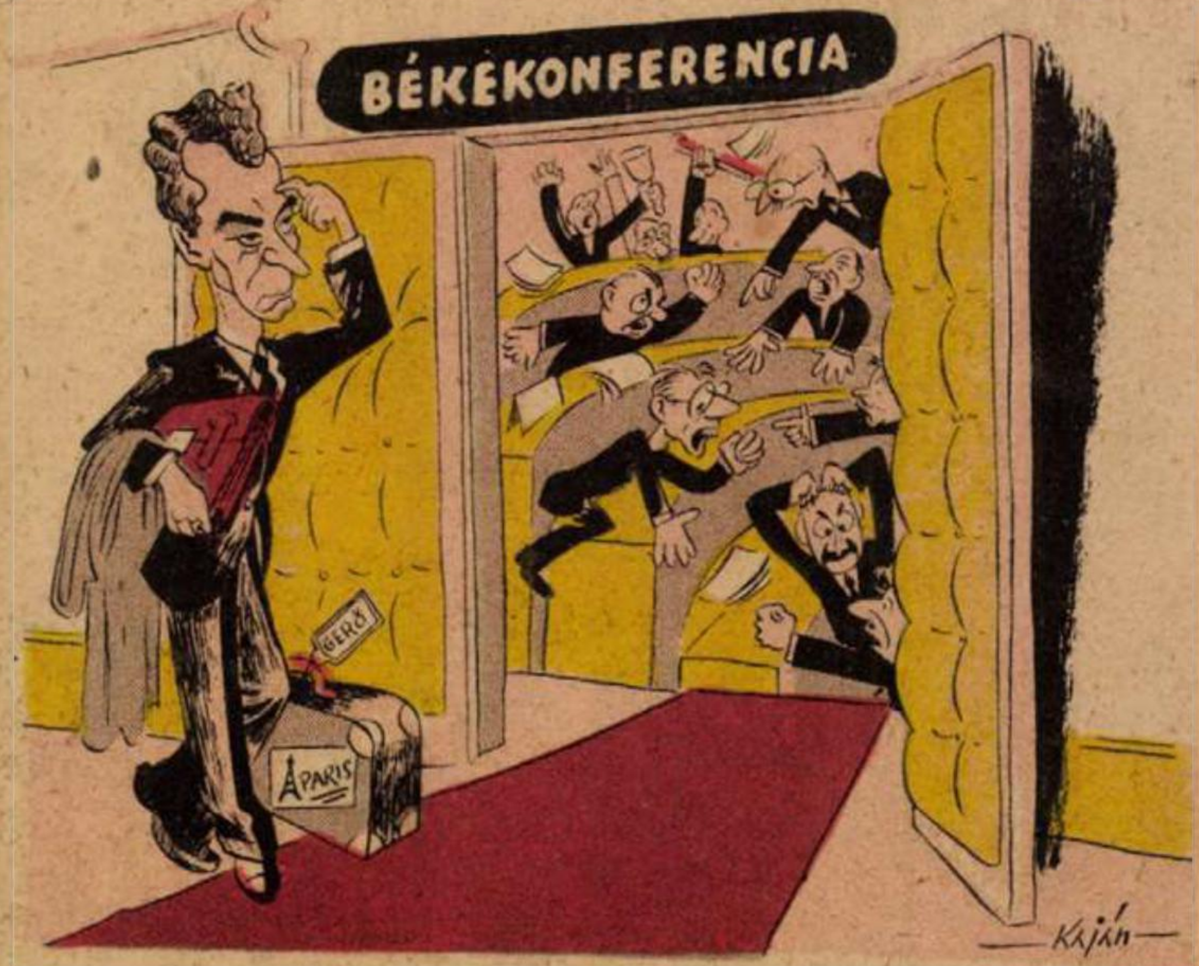
— Ez tényleg helyes. És maga megcsinálta ezt?

— Sajnos nem.

— Miért nem?

— Mert nincs pénzem egy ív papírra.

Gerő, a hídverő

Gerő Ernő: Ugy látszik ezek között még én se tudok hidat verni!